

Nooit verwacht

Nooit verwacht,
nooit gedacht dat ik hier wonen zou.
Maar jij brengt me nog steeds naar dáár,
waar mijn burenbomen zijn

Nooit verwacht
dat ik jou missen zou,
jouw bladerdek als deken,
jouw geuren en jouw kleuren

de seizoenen zie ik in jou terug
in wondergoud en regen, en ik
wandel door jouw paadjes, door de
dieren uitgesleten
en ik wees mijn heim van ver van
voor mijn weet ik weeten zou

de IJssel is heel mooi, ik zal
er echt niet op afgeven
maar de wortels van mijn leven
hebben elders grond gekregen
en ik wacht
tot ik terug mag naar jou, mijn wereld van

wonderen, sprookjes en de
onschuld van mijn hart
verloren aan 't geweten
waarbij 't spontane is verdwenen

bossenlief troost me
met de klanken van jouw woud
laat beukenootjes vallen
je knoppen open knallen

nooit verwacht
nooit gedacht dat ik mijn ouders werd
ging wandelen zo uit mezelf
een schaduwstilte zocht

nooit verwacht
dat ik jou nodig heb
bescherm me van die stralen
die mij verbranden in mijn falen

jouw blad'ren vallen op de grond
toch kom je weer tot leven
ik zou willen dat zo'n cirkel
ook mijn leven is gegeven
en dat ik zwier van hoog naar
laag en laag naar hoog, zo hoog dat

paddenstoelen groeien en de
bloesems zullen bloeien, en de
eekhoorns salto's springen, en de
vogels opera's zingen
en ik wens
mezelf naar jou, mijn wereld van...

wonderen, sprookjes, en de
onschuld van mijn hart
verlangend naar 't verleden
mijn ontkieming in 't heden

bossenlief dans op alle
klanken van je woud
een pirouette van 't leven
door de wind je ingegeven

intermezzo

wonderbos blijf bestaan
in boeken en in beelden
en win, bewaak
elk kinderhart

bossenlief, beloof me
dat je mij ontwaken zal
wanneer verloren raakt
mijn wonderdroom